

at Venstre er imod, så Venstre har altså her en miljøprofil, der er meget sort, og som går imod den miljøbevidsthed, der breder sig i befolkningen.

Med de indtil nu faldne bemærkninger har jeg sådan set også svaret hr. Langkilde, for vi foretrækker nemlig en EU-mærkning, og det kan vi så i et samarbejde prøve at arbejde for.

Jeg opfatter også lidt det her forslag som et spørgsmål om, at vi nu har fået den danske forhandlingslinje lagt frem i Folketinget og kan konstatere en ganske bred opbakning bag den, og jeg håber da, at det vil styrke de danske interesser og miljøministerens arbejdet i EU, for den politiske hovedopgave bliver jo at holde fast i de ting, som vi har foreslået. I den forbindelse er det værd at være opmærksom på, at det kan blive så meget forringet, at det ikke giver mening at støtte EU's miljømærke, og i den situation kan det meget vel blive nødvendigt at arbejde for et selvstændigt dansk mærke, og dér opfatter jeg miljøministerens bemærkninger på den måde, at han er enig i, at det kan blive resultatet, hvis vi ikke opnår et resultat, der er godt nok.

Tak til fru Gunhild Husum for tilsagnet om, at man fra regeringspartiernes side ønsker at skrive en beretning. Jeg tror, det er en god fremgangsmåde, som gør, at vi kan diskutere detaljerne og kan blive enige om en stærk dansk forhandlingslinje. Også tak til fru Lisbeth Arbøl for tilslutningen.

Jeg er glad for, at der tegner sig et flertal – et meget bredt flertal i virkeligheden – for at arbejde konstruktivt videre med det her, og jeg tror, det kan være et område, der betyder ganske meget for en progressiv dansk miljøpolitik, og hvor vi også gennem vores indsats i EU kan indtage en foregangsposition, som kan få afsmittende virkning i andre lande.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg er blevet meget beroliget af det, der er blevet sagt om SF's holdning: at man vil være med til at stræbe efter, at vi får en EU-løsning på problemet.

Men der er én ting, vi er gået lidt let hen over i debatten, og det er spørgsmålet om, hvorvidt man vil arbejde for, at det skal være statsgaranteret, for der er nemlig også den mulighed, at man laver en frivillig ordning. Det, vi har set som et problem i meget af den mærkningsdiskussion, der har været på andre områder, er jo,

at man lynhurtigt får en konflikt mellem forskellige aktører på markedet, når det gælder om at sætte normer og standarder.

Hvorfor har vi reglerne om de krumme agurker i dag? Jamen det er jo netop et eksempel på, at man har været inde at kæmpe om nogle regler og har fået lavet et meget fastsat regelsæt, der så ikke er til at ændre bagefter.

Jeg tror, at vi står os ved i en periode at have frivillige ordninger på området, og det må så være op til de enkelte producenter at sikre en dokumentation, og hvor man samtidig har et uafhængigt organ, så man kan sige, at der altså er nogen, der med jævne mellemrum kommer og kontrollerer, at tingene foregår rigtigt.

Det her er jo en hel del mere kompliceret end økologiske gulerødder, fordi produktionen foregår så langt væk, der er lang transport, der er forskellige led, den skal igennem, og i alle ledene kan nogen fokusere på at være økologiske her, andre der. Det, vi skal sørge for, er, at der bliver en konkurrence om at få alle de her ting fremmet.

De danske virksomheder har faktisk gjort en stor indsats for at være kreative, og det gør ikke noget, at den kreative periode, hvor man søger at finde nogle nye og bedre måder at lave de her produkter på, varer et par år endnu. Så vi har is nok i maven til at vente på en EU-ordning i et par år, og jeg vil håbe, at de andre, der har været med i dag, har det samme. Vi kan så bruge tiden til at finde ud af: Hvad er det for nogle elementer, der skal sættes særligt på? Og hvad er det, vi kan nedprioritere en smule, når vi skal have EU-mærket tøj?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

For det første skal jeg fastslå, at denne her ordning jo er en frivillig ordning; det er en frivillig ordning i den forstand, at den enkelte producent selv bestemmer, om han vil tilslutte sig eller ej.

For det andet er der jo ikke tale om, at der skal være et eller andet overstatsligt bureaukratisk organ, som fastsætter kriterierne for, hvilke ting man skal leve op til, hvis man vil være med i ordningen.

Der er tværtimod i forslaget udtrykkeligt lagt op til, at der skal samarbejdes med de relevante brancher om at fastsætte kriterierne således, at de også i virkelighedens verden er fleksible og til at leve med.

Men når det kommer til den statsgaranterede del af forslaget, så vil jeg sige, at jeg tror, det er